

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami dziennym i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów
z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr. — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmont 7 centów
od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya austriacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Anglia. —
Francya. — Włochy. — Turcya. — Wiadomości handlowe. — Do-
niesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

Monarchya Austriacka.

Rzecz urzędowa.

Rz. k. mieszkańcy włości Michalczce wraz z przysiółkiem Biłka
w obwodzie kołomyjskim obowiązali się na zaprowadzenie regu-

larnej nauki szkolnej wystawiony już budynek szkolny utrzymywać
zawsze w dobrym stanie, posprawić i dokupywać porządki szkolne,
załatwiać ochędóstwo w szkole, przystawiać do szkoły przeznaczone
przez łac. proboszcza ix. Karola Tarzańskiego drzewo na opał,
w przypadku dodawać na opał szkoły rocznie 4 kóp okłotów słomy
i każdego czasu nauczyciela uposażyć roczną kwotą 60 zł. w. a.

Udowodnioną temi ofiarami troskliwość o rozszerzenie nauki
między ludem wiejskim podaje c. k. namiestnictwo z wyrazem uznania
do wiadomości publicznej.

Sprawy krajowe.

(Sprawozdanie komisji długów państwa. c. d.)

Stan całego długu państwa austriackiego

z dniem 31. grudnia 1859 i z początkiem roku 1860.

Liczba porządk.	I. Nowy dług państwa.		S t a n		Przez rozwią-		Rzeczywisty stan z początkiem			
	W monecie konwencyjnej.		z końcem grudnia		zanie funduszu		roku 1860			
	Uprocentowane po 5 ₈ s	zł. c.	zł. c.	zł. c.	zł. c.	zł. c.	zł. c.	zł. c.	zł. c.	
42	Pożyczka z lat 1815, 1847, 1851 i 1852	2 1/2	103,085.600	5.856.300	..	..	..	..	97,229.300	..
43	„ z 1. czerwca 1816	1	10,301.000	139.600	..	..	..	..	10,161.400	..
44	„ z lat 1816 aż włącznie do 1852	5	532,129.696	16 1/8	11,600.500	..	..	..	520,529.196	16 1/8
45	Pożyczka loteryjna na mocy najwyższego patentu z 21. marca 1818	3	80.050	..	..	..	..	80.050	..	..
	w tem zawarte są także niewydane	3 1/2	21,848.800	593.003	43 3/8	20,891.796	16 1/8	..	..	..
	jeszcze po koniec grudnia 1859, ale	4	104,016.713	41	4,077.187	8	99,939.526	33	..	..
	przydatne do tego obligacye, a mia-	4 1/2	8.880.469	18	335.655	22 1/8	8,544.813	56 1/8	..	..
	nowicie:	5	67,113.825	26 1/8	4,420.628	20 1/8	62,693.197	5 1/8	..	..
		6	29.303	..	2500	..	26.803	..	..	..
46	Pożyczka z 1 grudnia 1829, 1. kwietnia 1830 i przez konwenyę 5 i 6% długu	4	69,778.114	3	15,975.326	14	..	..	192,176.186	50 1/8
47	Pożyczka z 1. grudnia 1835	3	28,433.100	..	14,901.000	..	..	..	53,802.787	49
48	Pożyczka konwersyjna z 1. lipca 1849 za skapitalizowane procenta i wygrane kwoty pożyczki loteryjnej w srebrze	5	29,344.800	..	446.300	..	..	..	28,898.500	..
49	Pożyczka z 15. października 1849	4 1/2	64,766.100	..	6,631.700	..	..	..	58,134.400	..
50	„ z roku 1851, Serya B.	5	17,026.900	..	252.700	..	..	..	16,774.200	..
51	Pożyczka narodowa z 26. czerwca 1854; z ogłoszonych przez c. k. ministryum finansów 611,571.300 wydanych było po koniec grudnia 1859	w srebr.	..	..	..	..	..	..	..	..
		5	602,950.140	41 1/8	28,498.238	39	..	..	564,451.902	2 1/8
52	Pożyczka srebrna w Frankfurcie i Amsterdamie z 1 lipca 1854	w srb.	33,607.400	..	419.600	..	..	..	33,187.800	..
		w srb.	..	..	..	..	..	..	..	..
53	Obligacye kamery nadwornej za dług krajowy Foralbergu	3 1/3	3166	40	..	..	3166	40	..	..
		4	173.858	7 1/8	805	..	173.053	7 1/8	176.219	47 1/8
54	„ „ „ „ Salzburga	2 1/2	15.228	10 1/8	..	..	15.228	10 1/8	..	..
		3	326.995	28 1/8	8033	50	318.961	38 1/8	..	..
		3 1/2	4400	..	..	..	4400	..	..	..
		3 3/5	7333	20	..	..	7333	20	..	..
55	„ „ „ za pożyczkę przymusową w Krainie w latach 1805 i 1809	4	1,010.491	22	16.938	57 1/8	993.552	24 1/8	1,339.475	33 1/8
		5	22.017	40 1/8	248	13	..	..	21.769	27 1/8
56	„ „ „ za długi kamery i kapituły katedralnej w Passau	3	321	26	..	..	321	26	..	..
		3 1/2	2666	40	..	..	2666	40	..	..
		4	1623	14	..	..	1623	14	..	..
57	„ „ „ za ściągnięte cla konsumeyjne	5	4,704.700	..	173.424	..	..	..	4,527.276	..
58	Kapitały dobroczynnych instytucyj w Raguzie	4	31.857	41 1/8	..	..	..	..	31.857	41 1/8
		2 1/2	2499	10	..	..	2499	10	..	..
		3	336.483	20	..	..	337.483	20	..	..
		3 1/2	833	20	..	..	833	20	..	..
59	Dług krajowy Salzburga	3 1/2	200	..	..	..	200	..	..	..
		3 3/5	13.138	53	..	..	13.138	53	..	..
		4	1,290.231	56 1/8	..	..	1,290.231	56 1/8	..	..
		5	12.218	20	..	..	12.218	20	..	..
		..	..	..	..	..	..	..	1,655.604	59 1/8
60	„ „ Tyrolu	3	2750	..	..	..	2750	..	..	..
		3 1/5	120	..	..	..	120	..	..	..
		3 1/2	747.620	..	..	..	747.620	..	..	..
		4	7,449.940	..	..	..	7,449.940	..	..	..
		5	605.480	..	..	..	605.480	..	..	..
61	Dług spłacony przez fundusz amortyzacyi długów państwa bankowi narodowemu za ściągnięcie pieniędzy papierowych w wal. wicd.	4	582.771	54 1/8	582.771	54 1/8	..	..	..	..

Liczba porządk.		Uprocentowane po 5%		S t a n z końcem grudnia 1859 podług rozpoznania komisji dłu-gów państwa		Przez rozwiaza-nie funduszu amortyzacyjnego długu państwa zmniejszył się o		Rzeczywisty stan z początkiem roku 1860			
								z osobna		razem	
		zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.
62	Dług domestykalny Krainy	1 3/4	45.750					47.750			
		2	1.579.975	19				1.579.975	19		
		2 1/2	1.193.972	20 3/8	29.299	22		1.164.672	58 2/8		
		3	3410					3410			
										2.793.808	17 3/8
63	Dług domestykalny obwodu Villach	2	621.378	11		35		621.343	11		
		2 1/2	18.891	21				18.891	21		
										640.234	32
64	Asygnacje za skapitalizowane procenta i sumy wygrane loteryjnej pożyczki państwa	(5)	339	14						339	14
65	Za wylosowane asygnacje niż. austr. pożyczki wojennej niepokryte jeszcze obligacyami niż. austr. stanów	(5)	26.528	36 3/8						26.528	36 3/8
	Suma		1713.867.204	13	94.965.795	44 1/8				1618.901.408	28 7/8
Długi spłacalne losowaniem.											
Loteryjne pożyczki państwa:											
66	Z roku 1834		1.500.000							1.500.000	
Do spłacenia w roku 1860 z sumą do wygrania 3,655.320 zł.											
67	Z roku 1839		22.790.000							22.790.000	
Sumy, które mają być wygrane przy losowaniu w roku 1860 wynoszą 1,433.500 zł.											
68	Z roku 1854	4	48.575.000							48.575.000	
Sumy, które mają być wygrane przy losowaniu w r. 1860 wynoszą 780.800 zł.											
69	Obligacje długu państwa wydane bankowi narodowemu za ściągnięte z jego własnego funduszu pieniądze papierowe	4	21.534.093	1 1/8						21.534.093	1 1/8
70	Angielska pożyczka z roku 1852 w pozostałej jeszcze sumie 3,500.000 funt. szt. à 10 złr. m. k.	5	32.724.000							32.724.000	
Długi, które powstały ze spłacenia prywatnych kolei żelaznych:											
71	Medyolańsko-weneckiej kolei	4	1.000.000							1.000.000	
72	Medyolanu-Monza-Como	4	304.000							304.000	
73	Renty Como	n. upr.	1.411.200							1.411.000	
Wylosowane w roku 1860 sumy wygrane wynoszą 84.000 zł.											
74	Pierwotny dług wiedeńsko-głognickiej kolei z lat 1845 i 1849	5	2.675.000							2.675.000	
75	Wiedeńsko-Neusztadzko-Oedenburskiej kolei	5	300.000							300.000	
Wymienione pod 71, 72, i 75 obligacje przypadają do spłacenia w roku 1860.											
76	Pierwotne akcje krakowsko-górno-szląskiej kolei		342.100	talarów							
77	Obligacje za spłacenie " " " " " " " " " " " "		1.702.500	"							
Te kolej zakupiło uprzyw. towarzystwo kolei północnej Cesarza Ferdynanda i przyjęło powyższe długi na siebie, zaczem nie-wchodzi już one w powszechny dług państwa.											
78	Kameralne długi w głównych kasach krajowych w Czechach	5	4452	11 1/8						4452	11 1/8
79	" " " " " " " " " " " "	5	17.000							17.000	
80	" " " " " " " " " " " "	5	15.000							15.000	
81	" " " " " " " " " " " "	4	300					300			
	" " " " " " " " " " " "	5	2000					2000			
										2300	
82	Dług do banku narodowego za ściągnięcie pieniędzy papierowych w wal. wied.	n. upr.	25.229.464	29 2/8						25.229.464	29 2/8
83	Wylosowane do spłacenia gotówką wypowiedziane kapitały dawniej-szego długu państwa, w reszcie	n. upr.	125.840	24						125.840	24
84	Wylosowane do spłacenia ale jeszcze niepodniesione kapitały, a mianowicie:										
	z pożyczki loter. z r. 1820 reszta		8.100	zł. — kr.							
	" " " " " " " " " " " "		1821	" " " "							
	" " " " " " " " " " " "		1834	" " " "							
	" " " " " " " " " " " "		1839	" " " "							
	" " " " " " " " " " " "		1854	" " " "							
	w rentach Como		18.270	" " " "							
	z angielskiej pożyczki z r. 1852		121.000	" " " "							
	z długu za med.-wcn. kolej		18.966	" " " "							
	" " Monza-Como		52.000	" " " "							
	" " wied.-glog.		2.400	" " " "							
	" " w.-n. oedeb.		3.974	" " " "							
	" " węg.-centr.		1.250	" " " "							
	" z poż.-wied. glog.		25.225	" " " "							
	Razem		1.000.265	57 1/8						1.000.265	57 1/8
85	Kameralny dług w głównej kasie krajowej w Węgrzech	n. upr.	3510							3510	
86	Przypadające 2/3 części na Monte veneto z całego długu lombardo-wenec. banku w sumie zlr. 100.277.683.33 3/8		40.110.673	25 1/8						40.110.673	25 1/8
	Suma opiewającego na mon. konw. długu		1913.189.003	42 3/8	94.965.795	44 1/8				1818.223.207	58 1/8
	a mianowicie { uprocentowanego		1861.014.906	3 1/8	94.965.795	44 1/8				1766.049.110	16 3/8
	{ nieuprocenowanego		52.174.097	41 7/8						52.174.097	41 7/8
	(c. d. n.)										

(Robotnicy w arsenale weneckim. — Czynności kongregacji.)
 Rozgłaszano, że c. k. arsenał w Wenecji został zamknięty; na to *Gasz. di Venezia* dała uwiadomienie, że zwyczajni robotnicy mają w arsenale takie same zatrudnienie jak przedtem, i że odda-lono tylko przyjętych robotników nadzwyczajnych. Teraz — pisze ten sam dziennik pod dniem 10. b. m. — możemy donieść, że na mocy wyższego rozporządzenia z d. 7. b. m. zastanowiono także oddalenie robotników nadzwyczajnych. Zawdzięczamy to najszcze-gólniej życzliwości Jego cerarzew. Mości Arcyksięcia Ferdynanda Maxymiliana, do którego municypalność podała za pośrednictwem podesty usilną prośbę.

— Lombardo-wenecka kongregacja centralna zajmowała się na posiedzeniu dnia 6. b. m. sprawami miejscowymi. I tak upowa-zniła paduański dom sierot do sprzedania niektórych gruntów leżą-cych, nakazała regulować prąd wody Mezzane, zaasygnowała kwoty pauszalu na umieszczenie zandarmeryi, uchwaliła rozpocząć na nowo roboty nad szpitalem dla obłąkanych płci żeńskiej i t. p.

Ameryka.

(Doniesienia z Ameryki centralnej.)

Ekwador. Podług doniesień z Guayaquil, komunikacja miasta z całym krajem jest jeszcze przerwana, i niepodobna się porozumieć

spokojnie, odkąd wylądował (7go maja) generał Flores w Tumaka i wojsko jego ruszyło na miasto Quito. Generał Franco, obecnie rządcą w Guayaquil, zawarł przymierze z generałem Mosquera, gu-bernatorem państwa Cauca, pod warunkiem, że Mosquera uderzy na Guito od granicy w Pasto. Państwo Cauca obwołało się pań-stwem udzielnym, niezawisłym od Nowej Grenady, i sadzą, że w porozumieniu z generałem Castilla w Peruwii ułożony został plan utworzyć nową rzeczpospolitą, która składać się będzie z Quito i innych środkowych prowincyi z przyłączeniem państwa Cauca, do którego dodane być ma Guayaquil i wybrzeże morskie Peruwii.

Hiszpania.

(Wiadomości bieżące.)

Madryt, 11. lipca. Marszałek O'Donnell wyzdrowiał już z lekkiej słabości. — W Ceucie i Tetuanie nagromadzają znaczne zapasy żywności. — Zwłoki generała Rios będą sprowadzone do Barcelony. — Jak mówi *Espana*, zabawią Ich Mość Królestwo za-pewnie do 15. września w La Grania, zkąd udadzą się na Saragose do Katalonii, a około połowy października przybędą do Walencji. Jak inni utrzymują, pojedzie dwór do Barcelony, zwiedzi ztąd wyspy balearskie i powróci potem na Saragose do Madrytu.

Anglia.

(Posiedzenie parlamentu z d. 11. lipca.)

London. 13. lipca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej toczyła się dyskusja głównie nad bitem względem konskrypcji, nad którym ukonstytuowała się izba w komitet powszechny. Przy czwartej klauzuli tego bilu, która żąda, aby wymienić „religijne wyznanie“ wniósł pan Baines poprawkę, ażeby wymazać z bilu to oznaczenie. Ze wszystkich części kraju, mówił on, i od wszystkich wyznań religijnych nadeszły petycje przeciw temu oznaczeniu. W początkach chciał rząd przymuszać nawet, by każdy wymieniał wyznanie swe religijne pod karą grzywny od 1 do 5 funtów szt. W prawdzie odstąpił już dziś od tego, ale zawsze samo nawet wymaganie jest bardzo gorszące tak dla dysydentów jako i dla członków biskupiego kościoła. Nie dla tego gorsza się niem, żeby się obawiali wyznać otwarcie swoją religię, tylko dla tego, że prawnie rząd nie miesza się w takie sprawy swych poddanych, które tylko od ich sumienia zależą. Sprawy duchowne nie należy poddawać pod nadzór urzędników państwa i władz politycznych i cywilnych. Niejeden odwiedza zrana świątynię biskupiego kościoła a wieczór uczęszcza na modlitwy i zbory dysydentów, takiemu pewnieby trudno było napisać, jaką właściwie religię w sercu wyznaje. Dalej wymagają, ażeby każdy oznaczył nie tylko własne wyznanie religijne ale i swych dzieci, domowników i sług, co znaczy tyle jak żeby przedsiębrał formalne śledztwo religijne w swym domu. Przyjdzie do tego, że to wywoła bardzo rządowi ubliżające zeznania. Dla tych powodów i względów okazuje się w kraju wielki opór przeciw tej klauzuli bilu. Minister spraw wewnętrznych, sir C. Lewis, przyznał, że do teraz nie było zwyczajem w Anglii pytać o osobiste wyznanie religijne, przytoczył jednak za przykład Austryę, Bawaryę, Danię, Belgię, Francję, Prusy, Saxonję, Szwecję i Wirtemberg, gdzie wszędzie wymagają przy konskrypcji, aby wymienić religijne wyznanie, zwyczaj ten zatem istnieje w cywilizowanych krajach i także w niektórych koloniach angielskich. W Irlandyi była nawet raz na podstawie królewskiego rozporządzenia, religijna tylko konskrypcja, która nie tylko że nie doznała żadnego oporu, lecz owszem mieszkańcy wymieniali jak najchętniej swoje wyznanie religijne. Rząd nie pragnie wiedzieć, jakiej kto wiary, ale tylko do jakiego wyznania religijnego publicznie się przyznaje i do jakiej sekty religijnej należy. Nie wiadomo także ministrowi, aby powstawali na to oznaczenie bilu członkowie anglikańskiego kościoła albo katolicy, tylko niekonformiści tem się zgorszyli. Jeżeli zaś dysydenci nie wahają się podpisywać jako dysydenci na swej petycji, dlaczego nie chcą to samo czynić i na liście konskrypcyjnej? Prócz tego, jeżeli postanowienie karne za niepodanie wyznania religijnego z klauzuli jest już wykreślone, nie można więc utrzymywać, że się zadaje przymus sumienia i że rząd wymaga kategorycznie, aby wymienić wyznanie religijne. Pomimo to jednak zaniecha minister tę dysydentów tak gorszącą klauzulę, i wymaże z bilu te słowa, które wyrażały, ażeby każdy wymienił swe wyznanie religijne. Po tem oświadczeniu ministra utrzymał się bil w komitecie.

Francya.

(Nowiny dworu. — Doniesienia z Abisynii. — Fregata „La Gloire.“ — Wiadomości bieżące. — Wypadki dzienne. — Rozprawy nad budżetem.)

Paryż. 13. lipca. *Monitor* donosi, że król Portugalii przesłał Jego ces. Mość także kondolencję po zgonie księcia Hieronima. Wiceadmiral Rigault de Genouilly został mianowany senatorem. — Ten sam dziennik przytacza znowu szereg nominacji przy marynarce: 9 kapitanów fregaty, 17 poruczników okrętowych i 40 chorążych okrętowych otrzymało wyższą rangę. — Znany adwokat Cremieux wezwał swych współwyznawców t. j. żydów do składki na chrześcian w Syrii. — Do dziennika *Patrie* donoszą z Afryki, że król Abisynii Teodor I. utracił powtórnie te kraje, które dawniej zdobył na swoim współzawodniku Negus Nilkasie, i że stroniętwo Mangrabinów wyгнаło Króla z Darfuru. Pancerna fregata „La Gloire“ została dnia 9go b. m. szczęśliwie z warsztatu spuszczone. Grubość pancierza wynosi 12—13 centymetrów. Okręt ten ma mieć tylko jedną baterję o 36 gwintowanych 20funtowych działach, maszyna ma siłę 900 koni, a załoga okrętowa będzie liczyć 600 ludzi. Niedawno spuszczone z warsztatu liniowe okręta „Marsena“ i „Castiglione“ mają także wkrótce być uzbrojone. — Kolej żelazna na około Paryża, na której dotąd tylko towary przewożono, ma być teraz poprowadzoną naokoło całego Paryża, i na rozkaz Cesarza będzie także i dla pasażerów urządzoną. — Powszechnie znany paryski „Temple“, który w jednej z najludniejszych dzielnic Paryża znacznie zajmuje miejsce, wartość 3½ miliona reprezentuje, jest brudny i szkaradny i tylko 150.000 franków dochodu rocznie miastu przynosi, ma być wkrótce zburzony, i ustąpi miejsca nowemu i piękniejszemu gmachowi.

— Ze względu na to, że rząd turecki rozkazał wysłać 16000 wojska do Syrii powiada *Pays*, że nie można powątpiewać o najlepszych zamiarach Sultana, zachodzi jednak pytanie, czy tak liczny oddział wojska da się łatwo zebrać i sprowadzić do Syrii, i czy to wojsko będzie mogło i chciało utrzymać porządek w Syrii. Europa pewnie nie zachowa się obojętnie w obec tak szkaradnych wypadków.

— *Constitutionnel* utrzymuje, że w przewrotnem spikowaniu się stare stronnictwa usiłują niestannie od roku podawać w podejrzenie za granicą wszelkie czynności Cesarza. „Pomimo wszelkiej

względności rządu w swych dziennikach urzędowych i półurzędowych“ rozpowszechniają najniecierzeźniejsze pogłoski. Tak podczas, gdy Francya armię swoją na stopę pokoju urządza, panuje w Anglii dręcząca obawa. Wywołują podejrzenia w Hiszpanii, w Portugalii, w Niemczech i Belgii i usiłują pozbawić Francję sympaty Włoch, zmyślając, jakoby Francya zamierzała aneksję Genuy i wyspy Sardynii. Takie zmyślenia nie zasługiwałyby nawet, aby o nich wspominać, gdyby niestety nie wierzono im zanadto w Europie, że szkoda powszechna.

— Listy z Nowej Kaledonii datowane d. 18. marca donoszą, że nieprzyjazne Francuzom plemiona północnej części wyspy połączyły się pod jednym naczelnikiem Kana, i że i tu należy się wkrótce spodziewać nowych kroków nieprzyjacielskich.

— Przedwczoraj rozpoczęła się w izbie debata nad budżetem na rok 1861. Rozprawy następujący wzięły obrót:

Pan Dupont, który mówił pierwszy, przyznawał wprawdzie, że francuska administracja finansowa, mianowicie co do rachunkowości, godną jest podziwienia, utrzymywał jednak, że za wiele wydaje, a przyczyna tego polega w nadzwyczajnych dodatkowych kredytach, które przypadają w czasie, kiedy nie ma sesji ciała prawodawczego. Możliwość przenoszenia pozycji budżetu z jednego rozdziału do drugiego i wotowanie budżetu podług ministerów stawia także nieprzełamane przeszkody wszelkim usiłowaniom oszczędzenia. Inne niedogodności rząd pochodzą, że jest 7 osobnych budżetów, całkiem od siebie niezawisłych i że nie podlegają żadnej kontroli; a mianowicie budżet legii honorowej, cesarskiej drukarni, kasy konsygnacyjnej, inwalidów marynarki, konsulatów i wyższych szkół. Co się da oszczędzić radziłby, żeby było użyte na podwyższenie pensji urzędników, jest bowiem rzeczą pewną, że niższym urzędnikom nie wystarcza pensja, musi zatem upaść stan urzędniczy. Drugi po nim mówił pan Morin, i zastanawiał się nad polityką wewnętrzną i zewnętrzną. Dwie ważne kwestye, t. j. włoska i orientalna przytacza i dowodzi, że można być spokojnym teraz, kiedy Europa przyjęła zasadę: rozstrzygać wszelkie kwestye społem i razem, a pryncypem widząc, jakim jest postępowanie rządu francuskiego. Cesarz bowiem nie omija politycznych kwestyi, ale je rozstrzyga stanowczo, o ile można. Przy takim postępowaniu można z ufnością oczekiwać wypadków politycznych. Przechodząc do polityki wewnętrznej przyznał mówca, że budżet nie jest przesadzony, majątek bowiem kraju także się powiększa. Pochwalił reformy dla, utrzymywał jednakże, że Francya będzie mogła wtedy dopiero odnieść z nich zupełną korzyść, gdy jej nie będzie brakować kapitału. Teraz jednak trzeba przyznać, że kapitał bardzo z obawą występuje, jeżeli się ubiega o przemysłowe przedsięwzięcia; tak na przykład akcje kolei żelaznej mogą być tylko na 7 albo 7½ proc. lokowane; obligacje stoja niżej pari. Cechą tego położenia jest to, że kapitał szczególnie pewnych i stałych dochodów szuka. Główną przyczyną tej smutnej sytuacji jest niepewność politycznego położenia. W przeciągu lat nie wiele dwakroć wybuchła niespodziewana wojna, a przy najniższem zawikłaniu w polityce usuwa się zaraz kapitał. Drugą podrzędną przyczyną jest ograniczenie handlu papierami t. j. zniesienie tak zwanej kulisy. Dalej ustawa względem komandyt z roku 1857 sprawiła to, że liczba towarzystw assekuracyjnych na akcje znacznie się zmniejszyła i z 463 w roku 1856 na 85 w roku 1858 spadła. W końcu doradzał mówca, ażeby rozprawy izby w całej obszerności bywały ogłaszane na przyszłość, by im w ten sposób dodać większego wpływu na życie polityczne. Po p. Morin mówił p. Emil Ollivier, który po niektórych wstępnych uwagach zwrócił uwagę izby na teraźniejszą ustawę prasy. Ostatni rozprawił pan August Chevallier nad budżetem w duchu pana Morin; jest za pokojem i wolnością dla rozwoju przemysłowego.

Włochy.

(Doniesienia z Turynu. — Nowe rozporządzenia w Neapolu. — Dezercja okrętów.)

Turyn. Ogłoszony w Turynie list Persana do Garibaldeggo zrobił wielkie wrażenie, ponieważ kompromituje administrację Cavoura. Słychać, że Depretis odjedzie w misji do Syeylii. Jak pisze *Unione*, zamysła Cavour wynagrodzić La Farinę za doznana w Syeylii zniżkę, (gdys wydalony został z tamąd za spisek) posadą w gabinecie. Memiani występuje stanowczo z ministeryam, i miejsce jego zajmie Farini, a posadę Fariniego ma otrzymać La Farina.

Neapol. Dziennik *Pays* pisze o stanie rzeczy w Neapolu: „We wszystkim przeważa teraz umiarkowanie, i sądzą powszechnie, że rząd słuchając równie mądrych jak bezstronnych rad wyda przed zebraniem się izb i przyjęciem nowych ustaw w parlamencie prowizoryczną ustawę druku w myśli dekretu z r. 1852.“

— Podług doniesienia w *Gazz. di Genova* poruczył rząd neapol. rezydującemu w Palermie jeneralnemu konsulowi rosyjskiemu wydawanie i wizowanie patentów zdrowia okrętom, którzy odpływają z tamtejszego portu do posiadłości neapol. na stałym lądzie, a to dlatego, by nie utrudniać okrotu handlowego z zagranicą.

— Z Genuy donoszą, że oprócz statku „Veloce“ przeszły jeszcze dwa inne okręta neapol. do Garibaldeggo.

Turcyja.

(Wiadomości bieżące.)

I *Journal de Constantinople* sam przyznaje teraz, że na Libanie przyszło świeżo do wielkich zatargów, mianowicie w Zahle i Hasbeja. Ten sam dziennik donosi, że objazdka Wielkiego Wezyra w Rumelii sprawiła najlepsze wrażenie.

Pisze *Levant-Herald*, że do Damaszku przybył Abd-el-Kader, chcąc swym wpływem utagodzić zawziętość moslemistów na chrześcian.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 16. lipca. *Patrie* donosi z Bejrutu: „Stan rzeczy staje się bardzo niebezpiecznym. Na kilku punktach kraju przygotowują się haniebne zamachy na życie chrześcian. Komendanci okrętów poczynili wszelkie potrzebne przygotowania, aby zapobiedz rzezi. — Okręta, które przyszły do Garibaldeggo, są handlowe.“

Paryż, 17. lipca. Dzisiejszy *Monitor* podaje następujące wiadomości z Bejrutu z 11. b. m.: Zamach na chrześcian rozpoczął się już w Damaszku. Wszystkie konsulaty — z wyjątkiem angielskiego — zostały spalone. Konsulowie Francji, Rosji i Grecji schronili się do Abd-el-Kadera.

Postępowanie władz tureckich jest całe nieudolne i bardziej szkodliwe niż pożyteczne. Nadeszło dziś trzy tysiące wojska tureckiego. Komisarzów tureckich oczekują z niecierpliwością.

Londyn, 16. lipca. Dzisiejsza *Times* donosi z Neapolu z 14. b. m.: Zapewniają, że ma być niezwłocznie utworzone nowe ministerium, które zajmie się z całą gorliwością przeprowadzeniem systemu konstytucyjnego.

Londyn, 17. lipca. Na dzisiejszym posiedzeniu izby wyższej odpowiedział lord *Wodehouse* na interpelację *Clanricarda*: Na żądanie Szwajcaryi przyzwolił rząd na zebranie się konferencji, nie uważał jednak za rzecz potrzebną żądać od Francji zapewnienia, że nie pragnie dalszego powiększenia swego terytorium.

W izbie niższej powiedział kanclerz skarbu sir *Gladstone*, że sumy potrzebne na wojnę z Chinami mają być pokryte podwyższeniem podatku od gorących napojów. Palmerston oznajmił wkrótce zamiary rządu co do nowych fortyfikacji, i potrzebna będzie nowa pożyczka.

Turyń, 14. lipca. Rząd kazał powołać 400 majtków. *Opinione* zbija pogłoskę względem ustąpienia panów Farini i Mammiani, i utrzymuje, że Mazziniści zamierzają założyć w Sycylii główną kwaterę swoją. — Słychać, że minister marynarki zakupi trzy zaatlantyczne paropływy towarzystwa „Credit mobilier.“

Medyolan, 16. lipca. Depretis odjechał dziś zrana na Genewę do Palermu. — *Perseveranza* donosi, że książę Gramont przyjechał już do Rzymu. Ma on doręczyć ostatnie rady Cesarza Napoleona Papieżowi, a w razie odmówienia koncesji zapowiedzieć odejście wojsk francuskich.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 18. lipca. Na targ przedwczorajszy przypędzono 84 sztuk wołów, mianowicie z Rozdołu 9 sztuk, z Szczerca 2 stada po 6 i 10 sztuk, z Żółkwi 2 stada po 15 i 5 sztuk, a z Lesienic 2 stada po 25 i 14 sztuk. Wszystkie woły sprzedano na potrzeb miasta, i płacono za woła, mogącego ważyć 280 $\mathcal{L}$ mięsa i 30 $\mathcal{L}$ łożu, 49 zł.; sztuka zaś, którą szacowano na 380 $\mathcal{L}$ mięsa i 70 $\mathcal{L}$ łożu, kosztowała 72 zł. 50 c. w. a.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 18. lipca.

Hotel rosyjski: PP. Hr. Jabłonowski Ludw., z Nastasowa. — Postrucki Gust., z Muszkalowiec. — Hr. Wodźicki Kaz., z Olejowa. — Wolański Mik., z Pauszówki. — Obertyński Leop., z Paryża. — Hr. Badeni Alex., z Glinian.

Hotel europejski: Obertyński Wład., z Wiednia.

Hotel Langa: Bossie Baz., z Jas. — Horodyński Jan, doktor medycyny. z Karlsruhu. — Lipovitz, c. k. podporucznik, z Krakowa.

Hotel Kuhn: Bogusz Apol., z Koniuszek. — Kasprzycki Jan, c. k. podporucznik, z Gorlic.

Hotel krakowski: Borkowski Izyd., z Rawy.

Pod tygrysa: Schaefer Edw., c. k. przełożony powiatowy, z Glinian.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 18. lipca.

PP. Mijakowski Abd., adwokat krajowy, do Truskawca. — Matlachowski Alb., do Dubia. — Piestrzecki Wik., do Horbaczowa. — Augustynowicz Bol. i Sew., do Knażego. — Hr. Drohojewski Józef, do Balicy. — Izeki Miecz., do Rosyi.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 17. lipca.

Pora	Barometr w mierze parys. sproważony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326.80	+ 14.6	85.5	północny sł.	pochmurno
9. god. po poł.	326.37	+ 17.0	74.9	„	„
10. god. wiecz.	326.55	+ 13.8	87.4	„	„

T E A T R.

Dziś opera niemiecka: „*Rigoletto*.“ Występ gościnny p. Marlow-Homolatsch.

Kurs lwowski.

Dnia 18. lipca.

	gotówka		towarem	
	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	5	93	5	98
Dukat cesarski	5	96	6	3
Półimperyal zł. rosyjski	10	27	10	39
Rubel srebrny rosyjski	1	97	2	—
Talar pruski	1	89	1	92
Polski kurant i pięciozłotówka	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	84	25	85	—
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	71	5	71	63
5% Pożyczka narodowa	79	50	80	50

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 18. lipca

Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 80 10 Metaliki po 5% za 100 zł. 70 30; po 4½% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje indemnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicyi —; Bukowiny —; Akcy Banku narodowego sztuka 843. ; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 190.20; niższo-austr. towarzystwa eskontowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.

Wexlowy. Augsburg za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 108 25. — Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterl. 126.35. Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. Paryż za 100 fr. —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 63, dukaty ces. pełnej wagi —, korony —, półkorony —.

KRONIKA.

(Rocznica pożaru w Krakowie.) „Czas“ donosi: We środę 18go b. m. przypada dziesięciolecie rocznica pożaru, który znaczną część miasta naszego zamienił w gruzy. W dniu tym odprawione będzie z funduszu na ten cel przez byłą radę miejską ustanowionego doroczne nabożeństwo w kościele N. P. Maryi o godzinie 9tej zrana na uproszenie Najwyższego, aby nadal od podobnych klęsk ochronił miasto nasze. Władze miejskie i korporacje znajdować się będą na tem nabożeństwie. Z tym dniem również zamknięte będą podania do magistratu o udział w pozostałym funduszu składkowym na pogorzelców, który zatrzymany został dla zabezpieczenia procentów od pożyczki skarbowej udzielonej miastu na odbudowanie się. Tak więc upływie z dniem 18. lipca dziesięciolecie okres od owego pożaru, w ciągu którego nie wszystkie jeszcze zewnętrzne ślady ówczesnego zniszczenia zatarły się. Nie mówimy tu o tych szkodach i stratach, których nie już zwrócić i wynagrodzić nie zdoła, o tych zabytkach i pamiątkach, które na zawsze zginęły, lecz o zewnętrznej postaci ulic pogorzela dotkniętych. Kościół Dominikański nie prędko jeszcze stanie w murach swoich, lubo robota około odbudowania jego jakkolwiek zwolna, wciąż jednak postępuje. Kościół Franciszkański zaczyna się nawet wewnątrz przystrajać w ołtarze, i znaczna już część wielkiego ołtarza z kamienia pinczowskiego w rzeźbie gotyckiej stanęła, a inne części jego wykończają się w pracowni rzeźbiarskiej p. Stelika. Inny ołtarz z dębowego drzewa, również gotyckiej struktury, zaczęty od dawna nakładem prywatnym, oczekuje po długiej przerwie wykończenia. Budynek rządowy, zład pierwszy ogień w dniu pożaru wiatrem na miasto przeniesiony został, dolne młyny królewskie, nieknięty dotąd, stoi ruiną. Pałac biskupów krakowskich pokryty tylko dachem, by dalej nie niszczał, czeka chyba nowego

biskupa osierocony od lat tylu będąc — oby znalazł drugiego Woronicza! Na ubocznych ulicach tu i owdzie jeszcze stoją ruiny po pożarze, w ostatnich jednak czasach zaczęto lub nawet pokończono kilka nowo odbudowanych domów na ulicach Franciszkańskiej, Gołępiej i Brackiej. Kieparz przedstawia jeszcze pustkowie, w szeregu spalonych domów jeden tylko w tym roku rozpoczęty. A za Nową Bramą nie masz już i śladu domków, którym ogień przyspieszył koniec od dawna zadekretowany planem upiększenia miasta. Gruzy ich fundamentów zasypano warstwą ziemi, zasiano trawą, i młode drzewka rzędem ścieżek wysadzone, gdy się za lat kilka rozrosną, wyrugują nawet z pamięci naszej, że tu stała osobna dzielnicza przedmieścia.

(Fabrykacja papieru ze słomy) w Prusiech coraz obszerniejsze przybiera rozmiary. Wyrób ten albowiem z wielu względów przewyższa papier wyrabiany z galganów płóciennych, gdy się pokazało, że trwałością równa się prawie pergaminowi, przytem fabrykacja jest daleko tańsza aniżeli papieru z galganów.

(Obrona Maniscalca.) Były dyrektor policji w Palermie p. Maniscalca napisał do dziennika „Universel“ w Brukseli list z Neapolu z 20go z. m., w którym oświadcza, że podania pana Charles de la Varenne o torturach w Sycylii są oszczerstwem, i że tortura nie istnieje ani w Neapolu ani w Sycylii. Przechodząc do własnego stanowiska powiada Maniscalca, że w ciągu dziesięciolecia czynności swojej w charakterze dyrektora policji szczytł się rzadką namiętnością swoją w charakterze dyrektora policji szczytł się rzadką namiętnością u ludu za to, że starał się przytłumić namiętności rewolucyjne. W końcu oznajmia, że wytoczył proces nie tylko panu Charles de Varenne, ale także dziennikowi „Opinion nationale“, który najpierwszy ogłosił artykuł tego pisarza.